

«Доки буде жити дух наш, запорізький, доти Україна буде в світі жить...»

*80 років з дня народження
запорізького письменника та журналіста
Анатолія Рекубрацького*

Наукова бібліотека НУ «Запорізька політехніка»

Анатолій Захарович РЕКУБРАЦЬКИЙ (21.11.1945, с. Зеленопіль Пологівського р-ну Запорізької обл. — 07.10.2011, м. Запоріжжя) — український поет, прозаїк, журналіст та перекладач, член Спілки письменників України, лауреат премії М. Нагнибіди за книгу «Люди моєї пам'яті». Закінчив Запорізький педагогічний інститут у 1970 році. Працював у редакціях газет «Комсомолец Запоріжжя» (1969—1977), «Правда Украины» (1977—1988), «Запорізька правда» (від 1988).

Він один з яскравих представників сучасної української літератури, який залишив вагомий слід у поезії, прозі та журналістиці.

Писав і друкувався з дитинства. Перший вірш опублікував третьокласником у дитячій газеті "Зірка". Ще школярем його помітили запорізькі письменники Петро Ребро та Микола Лиходід.

Дебютна збірка «Сурми» (1975) стала важливою подією літературного життя України. Вона здобула високу оцінку критиків та читачів, привернувши увагу не лише до майстерності автора, але й до його здатності глибоко відчувати час, суспільство й людину. Ця збірка стала початком його творчого шляху, який поєднував поетичну ліричність із журналістською проникливістю.

До творчої спадщини А. Рекубрацького належить низка поетичних збірок, серед яких «Люди моєї пам'яті», «Поверни мені той листопад» та «Наснись мені». Кожна з них пронизана тонкими почуттями й філософськими роздумами.

Не зважаючи на те, що Анатолій Захарович також працював у прозі, він залишався поетом у серці. Поезії його відзначалися мелодійністю, тому деякі з них покладені на музику запорізьким композитором Анатолієм Сердюком («Неподільна булава», «Наснись мені», «Поверни мені той листопад», «Козацькі заручини»). А ще пісня «Неподільна булава» довгий час звучала у Верховній Раді України.

Справжнім свідченням його таланту є двотомне видання поезії та прози, що увібрало багатство його літературного світу. У першому томі «Не догорить свіча по Україні» (2004) звучить глибока любов до рідної землі, а другий том «Боли мені, Вкраїнонько, боли...» (2006) відкриває нові грані його прози. Загалом двотомник дає читачам повну уяву про життя і творчість письменника та його вплив на покоління сучасників.

Твори Рекубрацького надихнули багатьох митців: його вірші стали основою для пісень, а художники створили цілу галерею робіт, присвячених темам його творчості.

821(477)"1917/..."

P-36

Рекубрацький А. 3.

Не догорить свіча по Україні : твори в
 2-х т. : твори, вибрані майстрами. Т.
 1. / А. 3. Рекубрацький. - Запоріжжя :
 Дніпровський металург , 2004.—316с.

До першого тому увійшли переважно поезії , на теми яких
 народні майстри України створили високохудожні роботи - вишивки,
 вернісажі, аплікації, фотоетюди, пісні, відеофільми.

Представлено також пісні Анатолія Сердюка на слова
 А. Рекубрацького та сценарії відеоуроків заслуженої вчительки
 України Любові Гавриленко.

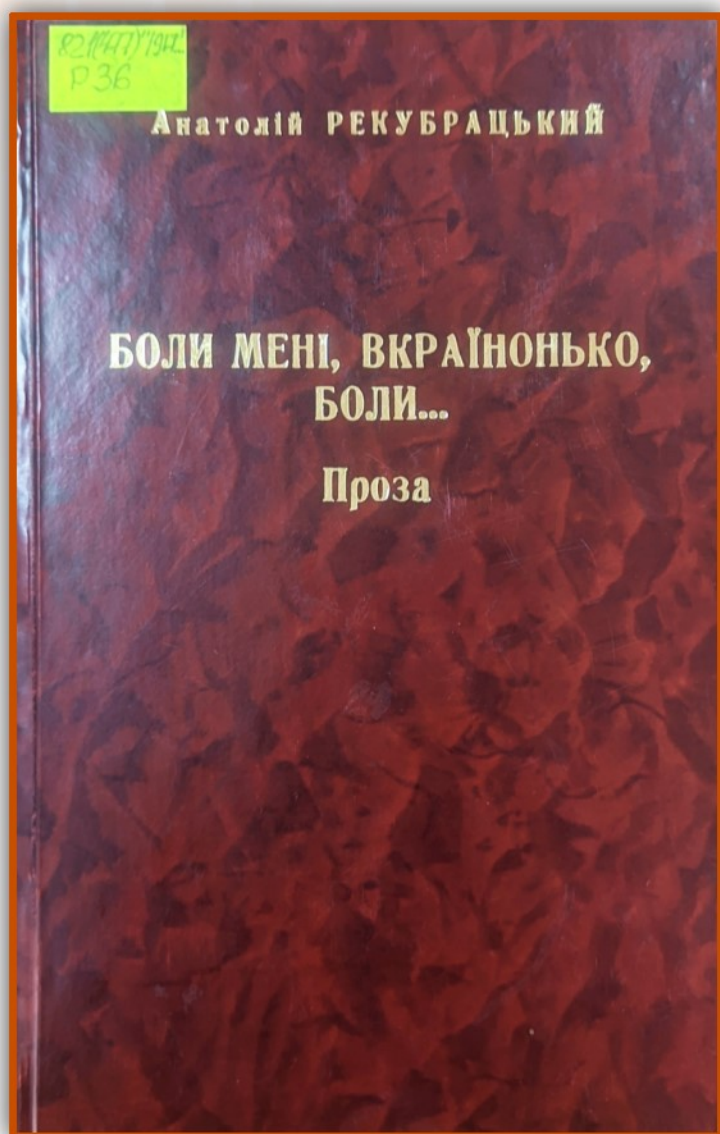

821(477)\"1917/...\"

Р-36

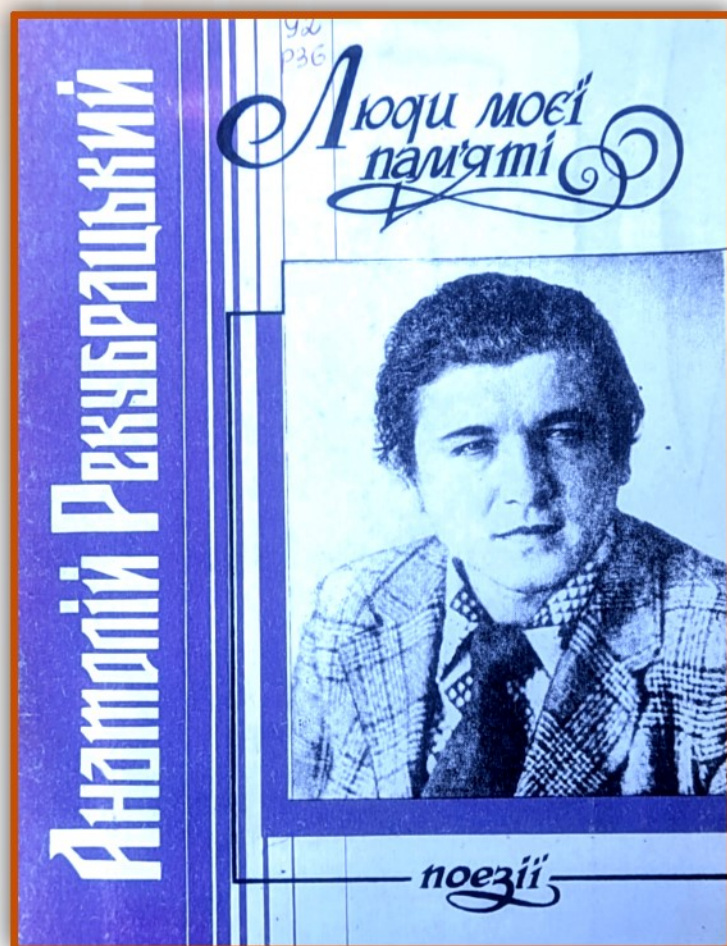
Рекубрацький А. З.

Боли мені, Вкраїнонько, боли... : твори в 2-х т. : твори, вибрані майстрами. Т. 2 / А. З. Рекубрацький. - Запоріжжя : Дніпровський металург , 2006. - 428с.

Другий том вибраних творів А. Рекубрацького укладений за попереднім принципом: сюди увійшли оповідання, есе та гуморески, написані в різні періоди творчості, які надихали майстрів народного мистецтва на створення високохудожніх робіт у жанрах вишивки, аплікації, фото, графіки тощо.

Неповторність сюжетів, своєрідна манера викладу думки та політ фантазії створюють цілісну картину життя українців у період різних поворотів долі в кінці ХХ-го і початку ХХІ століття.

821(477)"1917/..."

P-36

Рекубрацький А. З.

Люди моєї пам'яті: поезії /

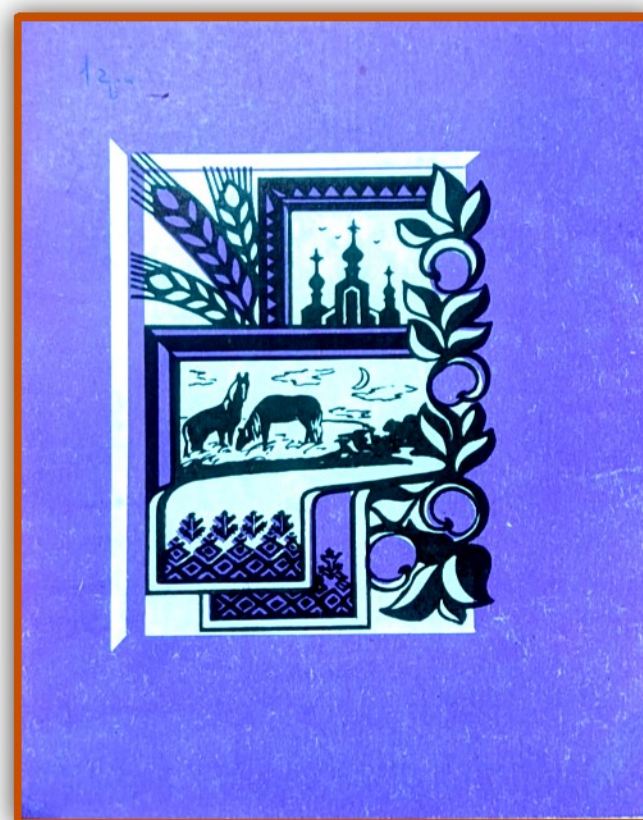
А. З. Рекубрацький. -

Бердянськ : (б. в.), 1992.- 64с.

«Лист до читача

У кожного з нас є люди своєї пам'яті. Я розповідаю про своїх - милих і добрих, грішних і праведних. Можливо, вони в чомусь схожі і на вас. Бажаю доброго знайомства.

Не минайте увагою й ліричного героя. Даруйте, якщо він зінкола запальний чи наївний, уїдливій або скептичний. Побесідуйте з ним. Спробуйте поглянути на світ його очима. Він теж може стати людиною вашої пам'яті. Щиро сподіваюся, що взамін ви знайдете бодай один рядок, який належатиме тільки вам."

“ Ніщо так не болять,
як Україна.
Ніщо так не пече,
як рідний край.
Сам бог звелів розпрямити
коліна,
Тож хто веде у пекло,
А не в рай? ”

Анатолій Рекубрацький

**Всіх бажаючих більше дізнатися про життєвий і
творчий шлях Анатолія Рекубрацького
запрошуємо до абонементу художньої
літератури, ауд. 510.**

